

В. М. Гаранін

Селютіна Лідія Яківна

СЕЛЮТІНА Лідія Яківна (15. 11. 1920, Одеса — 14. 02. 2007, там само) — письменниця. Дружина [Ю. Трусова](#). Членкиня НСПУ (1963). Заслужений діяч мистецтв України (2002). Премія імені М. Посмітного (2003). Закінчила Одеське театральне училище (1941), Літературний інститут (Москва, 1963). У 1945—52 працювала секретарем музичної школи; 1951—57 — в Одеському українському театрі. Твори друкувала в збірниках, журналах, альманасі «Літературна Одеса». Авторка п'єс «Грози минають» (1956), «Вітер з моря» (1960), «Чайки над містом» (1976), «Без кохання не можна» (1981), «Ціна падіння» (1989) та ін., що були поставлені театрами Одеси, Миколаєва, Житомира, Кіровограда (нині Кропивницький), Києва, Бердичева (Житомирська обл.) тощо.

Основні твори

Іду на вогник: Оповідання. К., 1973; Сотвори добро: Повесть. О., 1976; Наследники: Роман. О., 1981; Быть человеком: Роман. О., 1983; Дороги: Роман. О., 1984; Именем любви: Роман. К., 1988; Прорыв: Роман. О., 1990; Цыганка Рубинта: Роман. О., 1994; Любовное зелье: Роман. О., 1995; Трефовая дама: Роман. О., 1997.

Рекомендована література

1. *Маркушевський, П.* Наснага творчості: Лідії Селютиній — 50 // Літературна Україна. 1970, 13 листоп.;
2. *Зайченко И.* Под гордым парусом любви: Известному одес. прозаику Л. Селютиной исполнилось 85 лет // Одес. вест. 2005, 15 нояб.

Бібліографічний опис:

Селютіна Лідія Яківна / В. М. Гаранін // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-889945>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).